

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΙΩΝΙΚΗ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΥΣΥΡΙΣ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΔ. ΣΥ. ΥΛ. Φ 4.0002

Κορφοί, Πέμπτη 27 Φεβρουαρίου 1817. Ε. Ν.

Όλα τὰ τῆς Διοικήσεως ἐκδιδόμενα διὰ τῆς Εφημερίδος ταύτης, εἶναι ἐπικεκυρωμένα ἐξ Οφφικίου.

ΚΟΡΦΟΙ, 27 Φεβρουαρίου.

Π Ρ Ο Κ Η Ρ Υ Γ Μ Α.

Ἐκ Μέρους τῆς ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΣ τοῦ Τιμιωτάτου ΣΕΡ
ΘΩΜΑ ΜΕΓΑΛΑΝΔ, Ἰππέως τοῦ μεγάλου Γραυροῦ τοῦ Τιμιωτάτου
Γρατιωτικῆς Τάγματος τοῦ Βάνιου, Μέλους τοῦ Τιμιωτάτου κατὰ
μέρος Συμβουλίου τῆς ΑΥΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΟΣ,
Τενάντε-Γρατάρχου, καὶ Αρχηγέμονος τῶν ἐν τῷ Μεσογίῳ Δυνά-
μεων τῆς ΑΥΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΟΣ, Διοικητοῦ τῆς
Μάλτας, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς Ἐξαρτωμένων Τόπων, καὶ ΛΟΡΔ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ τῆς ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΟΣ εἰς τὰς Ἐνωμέ-
νας Ἐπαρχίας τῶν Ἰωνικῶν Νήσων, κτ. κτ. κτ.

Τὸ συσταθὲν Κριτήριον τὰς 25 τοῦ παρελθόντος Γαινεαρίου, διὰ τὴν
ἰρενιήσῃ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Σπυριδωνος Λεπενιώτη τοῦ ποτὲ Αἰρετιστινῆ,
καὶ τὴν ἀκαμῆ περὶ αὐτῆς τὴν ἀναφορὰν, ἐπαρρήσιασε λοιπὸν σήμερον
τὴν τοιαύτην περὶ αὐτῆς ἀναφορὰν, καὶ μαζὴ μετ' αὐτῆν καὶ τὴν γνώμην
τοῦ περὶ τῆς ποιήσεως, τὴν ὅποιαν πρέπει νὰ ὑποφέρωσι διὰ ἑνα τοιοῦτον
ἔγκλημα ὁ προρρήθεις Λεπενιώτης, καὶ ὁ Συμμέτοχος αὐτοῦ Νικόλαος
Καρακόπελος Θεοδώρου.

Ἀπὸ τὴν ἀναφορὰν αὐτῆν, ἦτις κατεστρώθη μετ' ἑνὴν τοιαύτην
ἐπιμέλειαν, προσοχὴν, καὶ σαφήνειαν, ἡ ὅποια ἀποδεικνύει τὴν μεγάλην
ἀνείκελ τῶν Μελῶν τοῦ προρρήθέντος Κριτηρίου, συνάγεται καθαρότατα.

„ Ἐν πρώτοις, ὅτι ὅλη ἡ ὑποθετιμένη Συνωμοσία ἦτον, ὅποια
ἔφην ἐφάνη εἰς τὸ συγκροτηθὲν κατὰ τὸ Αἰθιτικὸν Παλάτιον Συμβού-
λιον τὰς 21 καὶ 22 τοῦ παρελθόντος Γαινεαρίου, δηλαδὴ μοναχὰ μη-
χανήματα τοῦ ἰδίου Λεπενιώτη, καὶ ὅτι ὅλαι αἱ Σφραγίδες, αἱ ἔγγραφαι
καθοδηγήσεις, τὰ ἀποδεικτικὰ γράμματα, αἱ Ἐπιστολαὶ κτ. ἦτον καθαρὰ
ἰφουρήματα καὶ ψευδεῖς κατασκευαί, συντεθειμέναι ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἴδιον,
καὶ ὅτι, ὅσον διὰ τὰ γεγραμμένα χαρτὰ, τὸ περισσύτερον μέρος τῶν
αὐτῶν ἀντεγράφων ἀπὸ τὸν Συμμέτοχον αὐτοῦ Καρακόπελον, πριχοῦ
νὰ παρρήσιασθῶσιν αὐτά.

„ Δεύτερον, ὅτι τὸ Κριτήριον, ὕστερον ἀπὸ τὰς πλείον ἀκριβεῖς καὶ
ἐπιμελεῖς ἰρενίας, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀνακαλύψῃ οὐδὲ τὸ παραμικρὸν
σημεῖον, ὅτι νὰ ἦτον συμμέτοχος εἰς κανένα μέρος τῆς αὐτῆς Συνωμοσίας
κανένα ἄλλο ὑποκείμενον, ἢ ἄπὸ τοὺς δύο προσημειωθέντας, δηλ:
τὸν Λεπενιώτην καὶ Καρακόπελον. „

Ὅθεν τὸ Κριτήριον, ἐν ᾧ ἀκριβῶς καὶ ἐπιμελεῖς ἰδεώρησεν ὅλην καὶ
κατ' ὅλα τῆς τὰ μέρη τὴν ὑπόθεσιν, εἰς τὸν ἐπιλογον τῆς ἀναφορᾶς τῆς
ὑπέβαλε καὶ τὴν γνώμην τὴν πρὸς τὴν ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΤΑ τὸν Λόρδ
Μέγαν Ἀπόστολον, δηλ: ὅτι κατὰ τοὺς Νόμους ὁ προρρήθεις Λεπενιώ-
της ἔπρεπε νὰ καταδικασθῆ παρρησία, καὶ ὁ Συμμέτοχος αὐτοῦ Καρακόπε-
λος ἔπρεπε νὰ ὑποφέρῃ μίαν φυλάκωσιν μεμονωμένην καὶ χωρὶς κανενίαν
συγκοινωνίαν ἀλλοτρίων διὰ ἑνα χρόνον ὀλόκληρον.

Ἡ ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΣ ὁ Λόρδ Μέγας Ἀπόστολος συμφωνεῖ
κατὰ πάντα μετ' ἡν ἴνοιαν τῆς προρρήθεισης ἀναφορᾶς, καὶ μετ' ἡν
δι' αὐτῆς ἐξηγητήν γνώμην τοῦ Κριτηρίου, καὶ ἔχει ὅλην τὴν πληροφο-
ρίαν, ὅτι τὰ κατηγορηθέντα ἔγκλήματα μετ' ἑνὸς συκοφαντικῆ ἀπὸ
τὸν αὐτὸν ἔνοχον τῆς Ἐπικρατείας Λεπενιώτην, ἐπολιτεύθησαν μάλιστα
εἰς κάθε περιστασίῳ μετ' ὅλην τὴν ἐπιτήρητον τρόπον, δηλ: μετ' ἄκραν ἐπι-
πιστοσύνην καὶ φιλοπατριωτισμῶν.

Ἀπὸ τὴν ἐτελέῃ λοιπὸν πληροφορίαν τῆς τοιαύτης ἀληθείας, καὶ
ἰπειῶν πρὸς τοὺς κανένα ἄλλο ὑποκείμενον δὲν ἐλαβε μέρος εἰς τὴν

τοιαύτην ὑπόθεσιν, ἡ ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΣ αἰσθάνεται ἐκ βάθους
παρακινημένη νὰ συλλογισθῆ, ἰὰν εἶναι δυνατόν, νὰ ἔνρη κάποια μέσα,
τὰ ὅποια διὰ τῶν ἀποτελεσμάτων νὰ ἀνταποκρίνωται κατὰ πάντα
μετ' ἡν ἀναγκαῖον τέλος καὶ τὸν σκοπὸν τῆς Δικαιοσύνης, χωρὶς
νὰ μεταχειρισθῆ τὰ ὕστερα μέτρα, καὶ νὰ ἐξαποστελῆ ἑνα νέον τοιοῦτον,
ἀγκυρὰ καὶ τόσον ἄτιμον καὶ ἔνοχον Αἰθιτικῆ ἔγκληματος, ἐνώπιον
τοῦ Ποιητοῦ, μετ' ἡν συνείδησιν ἐπιφορτισμένην ἀπὸ ἑνα ἀπειρον
πλήθος Ἐγκλημάτων τὰ ὅποια δὲν ἀπέπλυνεν ἀκόμη.

Ἡ ΕΞΟΧΟΤΗΣ ΤΟΥ εἶναι εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν πληροφορημένος,
ὅτι, εἰν ἡζῶν τοῦ Ἐνόχου τούτου ἠμπορεῖ νὰ προφυλάχθῃ, ἡ Δικαιο-
σύνη μ' ὅλον τούτο ἀπαιτεῖ χρεωστικῶς νὰ δοθῆ πρὸς τὸν προειρημέ-
νον Ἐνοχὸν τῆς Ἐπικρατείας μίαν ποινὴν βαρεῖαν, αὐστηρά, καὶ εἰς κά-
ποιον τρόπον ἰσοφαρίζουσα μετ' ἡν ἔγκλημά τε. Ὅθεν καὶ κατὰ τὴν
ἀναφορὰν καὶ τὴν γνώμην τοῦ προρρήθέντος Κριτηρίου, ἡ αὐτῆ ΕΞΟ-
ΧΟΤΗΣ ΤΟΥ διορίζει, ὅτι ὁ ρήθεις Λεπενιώτης, ἀντὶ τῆς Κεραλικῆς
ποιήσεως, τὴν ὅποιαν εἰς τοιαύτας περιστασεις ὁ Νόμος προσδιορίζει,
νὰ ὑποβληθῆ,

Πρῶτον, εἰς μίαν φυλάκωσιν ἀσυκοινωνήτων μετ' ἀνθρώπων, τὴν πλείον
αὐστηρὰν καὶ βαρεῖαν, ἐνὸς ὀλόκληρου χρόνου, εἰς τὸ φρούριον τοῦ
Τζουρτζου.

Δεύτερον, τελειωθέντος τοῦ χρόνου τούτου, νὰ μείνῃ φυλακωμένος διὰ
ἄλλης ὀκτῶ χρόνους, ἀλυσοδεμένος, καὶ δελεῶν εἰς βαρεῖας καὶ βιαστικὰς
ὑπηρεσίας μέσα εἰς τὸ προρρήθην Φρούριον, ἢ εἰς ὅποιονδήποτε ἄλλον
τόπον ἡ ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ ἤθελεν εὐχαριστηθῆ νὰ διορίσῃ.

Τρίτον, τελειωθέντων καὶ τῶν ὀκτῶ χρόνων τούτων, ὁ αὐτὸς Λεπεν-
ιώτης ἢ νὰ ἐξορισθῆ τελείως ἀπὸ τὰς Νήσους ταύτας, εἰὰ τὸ τοιοῦτον βαρῦ-
τατον ἔγκλημα τε, καὶ ὡς ἀτιμίας καὶ καταισχύνουσα μεγάλως τὴν Πατρίδα
του, ἢ νὰ γένη πάλιν δεκτὸς ὡς ὑπὸ ἡμέρας μετανοημένος τῆς αὐτῆς, κατὰ
τὴν ἄφρον, τὴν ὅποιαν τότε ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ περὶ αὐτοῦ τὸ ὕψιστον
Δικαστήριον τῆς Δικαιοσύνης τῆς Νήσου ταύτης, ὕστερον ἀπὸ μίαν
ἀκριβῆ πληροφορίαν ἐπάνω εἰς τὴν ζωὴν, ἐν ὅσῳ διαρκεῖ ὁ καιρὸς
τῆς φυλακώσεως τε.

Ἡ ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΣ διορίζει πρὸς τούτους, ὅτι ἡ ἄφρον ἢ περὶ
τοῦ προρρήθέντος Καρακόπελου νὰ λάβῃ ὅλην τῆς τὴν ἐκτέλεσιν, δηλ.
νὰ φυλακωθῆ εἰς τὸ Σκόλλιον τοῦ Βιδου διὰ ἑνα χρόνον ὀλόκληρον χωρὶς
νὰ εἶναι κανενίαν συγκοινωνίαν μετ' ἀνδρός.

Ἡ ΕΞΟΧΟΤΗΣ ΤΟΥ λοιπὸν πάντως ἀπὸ τοῦ νὰ ὀμιλῆ περὶ μίως
ὑποθέσεως τόσον δυσάρστος καὶ ἀήδους, δὲν ἠμπορεῖ νὰ μὴ συγχαρῆ
μετὰ τὸ Κοινὸν διὰ τὸ τέλος, τὸ ὅποιον αὐτῆ ἐλαβε, καὶ δὲν ἠμπορεῖ
νὰ μὴ ἐξηγήσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην τε διὰ τὴν εὐκρινείαν, ἀγάπην,
καὶ τὸ καλὸν πολίτευμα γενικῶς ὄλων. Παρακαλεῖ ἐν ταῦτ' ὅλα τὰ
Μέλη τὰ συνθέντα τὸ προρρήθην Κριτήριον [καὶ μάλιστα τοὺς Κυρίως
Καππάδοκον καὶ Ζαμβέλλην Μέλη τοῦ αὐτοῦ, οἱ ὅποιοι ὡς εἰδήμονες
τῶν πραγμάτων τοῦ τόπου ἦτον διὰ τοῦτο καὶ τὰ πλείον Ἐξοχα καὶ
πρωτίστα ὑποκείμενα τοῦ ἰδίου] νὰ δεχθῶσι τὰς ἐξωριστάς εὐχαρι-
στήσεις διὰ τὸν ζῆλον, διὰ τὴν ἀοκύναν, καὶ εὐκρινείαν, μετ' ἡν
ὅποιας ἐφάρθησαν εἰς ὅλην τὴν περίοδον τοῦ τοιοῦτου τῶν Ἐπαγγέλματος.

Τὸ παρὸν θέλει τυπωθῆ καὶ εἰς τὰς δύο γλώσσας τὴν Ἀπλοελληνι-
κὴν, καὶ τὴν Ἰταλικὴν καὶ θέλει δημοσιευθῆ ἀπανταχοῦ διὰ τὸ
μᾶθωσιν ὅλοι.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Ἐκ τοῦ Παλατίου, Κορφοί τὰς 11 Φεβρουαρίου 1817.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΑΤ' ΕΠΙΤΑΓΗΝ ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΣ,
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΥΣΥΡΙΟΥ
ΟΥΓΙΑΛΙΑΜ ΜΕΙΓΕΡ,

Ἐξ Ἀπορρήτων τῆς Διοικήσεως.

-- 3 του αυτού.

Τὰ Μέλη τοῦ Εὐγενεστάτου Πρωτίτου Συμβουλίου συνήχθησαν εἰς τὸ Παλάτιον σήμερον τῷ πρωτῷ περὶ τὰς 11 ὥρας, καὶ μετ' ὀλίγον ἡ Αὐτοῦ ΕΞΟΧΟΤΗΣ ὁ Λόρδ Μέγας Αποσολος τῆς ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΟΣ ἀνοίξε μετ' τὴν παρουσίαν του τὸ αὐτὸ Συμβούλιον, ὅπου τὰ προῤῥηθέντα Εὐγενῆ Μέλη ἔδωκαν τοὺς ὀφειλομένους ὄρκους τους.

-- 8 του αυτού.

Ἡ ἡμέρα τῶν Γενεθλίων τῆς ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΟΣ τῆς ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ τῆς Αγγλίας ἐπανηγυρίσθη ἐδῶ μετὰ πομπῆς τὰς 6 τοῦ τρέχοντος τὴν Πέμπτην. Ἡ Αὐτοῦ ΕΞΟΧΟΤΗΣ ὁ Λόρδ Μέγας Αποσολος ἐσυγχώρησε νὰ παρήσιασθῇ ὁ καθ' εἰς πρὸς Αὐτὸν τὴν ἰδίαν αὐτὴν ἡμέραν τῷ πρωτῷ. Ὄθεν καὶ τὸ Πρωτίτον Συμβούλιον, ἡ Γερουσία τῶν Κορσῶν, ὅλοι οἱ κατὰ Νόμον Ἀξιωματικοί, οἱ Ὀρφικιαῖοι τῆς φρουρᾶς, οἱ Κόνσουλαι τῶν ἔξω Αὐλῶν, καὶ πολλότατα τῶν Ἐγκριωτέρων Ὑποκειμένων τοῦ Τόπου, καὶ ξένα, ἔπῃγαν εἰς προσκύνησίν του. Ἡ Αὐτῆ ΕΞΟΧΟΤΗΣΤΟΥ συνεκάλεσεν, εἰς τιμὴν μιᾶς τῶν αἰσίου ἡμέρας, ἕνα μεγαλοπρεπῆ χορὸν μετ' εἰσὶν εἰς τὸ Παλάτιόν του τῷ ἑσπέρας τῆς ἰδίας αὐτῆς ἡμέρας, εἰς τὴν ὁποίαν παρευρέθη μία λαμπροφαναστῆ καὶ ἐκλεκτὴ ὀμήγηρις.

-- 22 του αυτού.

Τὸ Σχῆμα τῆς Α. Μ. ὁ Λειωνφόρος ἐφθασε σήμερον ἐδῶ ἀπὸ τὸν Ἀγκῶνα μετ' Ἐπιγράμματα τῆς Διοικήσεως τῆς Α. Μ., διευθυνόμενα πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Λόρδ Μέγαν Αποσολον.

Αἱ Κάμεραι τοῦ Βρεττανικοῦ Παρλαμέντου ἠνοίχθησαν τὰς 28 τοῦ παραθόντος Ἰαννουαρίου. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τὸ Β. Ὑ. του. Ὁ Πρίγκιψ Ἀντιδιοικητῆς ἐξεφώνησεν ἕνα λόγον πολλὰ ἀξιόλογον ἀπὸ τοῦ Ὁρόνου, τὸν ὅποιον εἰς τὴν μετὰ ταύτην Ἐφημερίδα μας θέλει τὸν εἰσαζόμενον ἀπαραιτήτως.

ΛΟΝΔΡΑ, 31 Δεκεμβρίου.

Οἱ Ἐγκρίτοικι τῆς ἐνορίας τοῦ Ἀγ. Ἰακώβου συνήχθησαν τῶρα ἐσχάτως εἰς τὴν Λόνδραν, ὅπου ὁ Πρόεδρος ἐφάνερωσε πρὸς αὐτοὺς ὅτι ἡ Σύναξις αὐτὴ ἐγένετο μετ' τὸν μοναχὸν σκοπὸν νὰ ἐνδύσῃ τοὺς γυμνοὺς, νὰ θρέψῃ τὰ μικρὰ βρέφη, καὶ νὰ βοθησῇ τοὺς δυσχεεῖς. Ἀμέσως λοιπὸν ἔγινε μία συνεισφορά δι' ὑπογραφῶν, τῆς ἑποίας τὸ ὅλον εἰς 35 λεπτά ἐσυμμοσύντο 1 χδ: καὶ 300 λίτραι Σερλίνας. Οἱ συναχθέντες αὐτοὶ ἀφ' οὗ ἐψήφισαν μερικοὺς Ἐπιτρόπους τῶν διὰ τὰ ἔξοδα, ἐδιόρισαν μίαν ἄλλην ἡμέραν διὰ νὰ συναχθῶσι πάλιν εἰς τοῦτο.

-- Εφεύρησαν εἰς τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας ἕνα δένδρον, τοῦ ἑποίου τὰ φύλλα εἶναι πολλὰ μεγάλα, καὶ τὸ ὅποιον ἠμπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ διὰ λουλάκιον καὶ πολὺ καὶ ἐξαιρετον. Ἡ εὐρεσις τοῦ δένδρου τούτου συνταίνει πρὸς χρόνων τινῶν νὰ αὐξάνῃ πολλὰ τὰ εἰσοδήματα τῆς Αγγλικῆς συντροφίας τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν. Τὸ τοιοῦτον εἰσόδημα ἔδωκεν εἰς τοὺς 1815 ἕνα κέρδος ἀπὸ 19 μιλ. καὶ 800 χδ: φράγκα.

--- 1 Ἰαννουαρίου.

Τὰ γράμματα τῆς Ἰσπανίας διαλαμβάνουσιν, ὅτι γίνεται ὀλονένα εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Μαδριδ, μία σκέψις ὠφέλιμος καὶ δικαία, ἡ ὁποία, ἐὰν ἀληθεύῃ, πρέπει νὰ φανῇ πολλὰ ἄλλοκοτος, ὅταν τις παρατηρήσῃ τὴν ἀκαμπτὸν ἀλαζονείαν καὶ καταφρόνησιν, τὴν ὁποίαν ἡ Ἰσπανία ἔδειξεν ἕως τῶρα πρὸς τὰς ἐν Ἀμερικῇ Αποικίας τῆς, αἰτινες ἀπεσάτησαν. Φαίνεται, τέλος πάντων, ὅτι ἡ Διοίκησις γνωρίζει ὡς πρᾶγμα ἀδύνατον τὸ νὰ τὰς ὑπετάξῃ μετ' ὅπλα. Αὐτὴ ὅμως ἐπιχειρεῖ ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν κάποια γραμματίδια, εἰς τὰ ὁποία περιγράφει τὴν ἀνεξαρτησίαν ἐκείνων σχεδὸν ψυχροβραγοῦσαν, τὰ στρατιωτικὰ διεσφαρμένα καὶ διεσκορπισμένα τῆδε καθεῖς, καὶ τοὺς στρατηγούτων περιπλανημένους εἰς εὐρυχώρους ἐρήμους, ὅπου πολεμοῦσι μετ' ἄλληλα διὰ νὰ ἀπολαύσωσι τὴν ζωοτροφίαν τους, καὶ αὐτὴν τὴν ὀλίγην καὶ δυσυγῆ. Ἀλλὰ τὰ ἀληθῆς εἶναι, ὅτι εἰς τὸ Μαδριδ ἠνωρίζουσι τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων πάλιν καλλιώτερα. Τὸ μετὰ Συμβούλιον τῶν Ἰνδιῶν ἐπέβλεπεν ἐκεῖ πρὸς τὸν Βασιλέα ἕνα σχέδιον διὰ νὰ εἰρηνεύσῃ ἐκ νέου μετ' αὐτοὺς ἀποσάτας.

ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου θέλει εἶναι τῆς αὐτῆς εἰρηνοποιεῖς Συνθήκης. Ἡ σκέψις αὐτῆς εἰς τὸν νῦν δὲν ἀκούει τινὰς νὰ ἐμιλῶσι τοῦ ἑποίου ἐπιφέρει δύο καλὰ ἀποτελέσματα, ἦγουν τὸ νὰ εὐχαρισθῶσι νὰ θεραπεύσῃ πρῶτον τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς χρείας τῶν ἐπαναστατησάντων τόπων, καὶ δεύτερον τὸ νὰ ἐκλύσῃ εἰς τὴν εἰρήνην αὐτὴν καὶ ὅλας τὰς ἐμπορικὰς Μοναρχίας τῆς Ἑυρώπης, καὶ μάλιστα τὴν Αγγλίαν. Ἐπειδὴ εἶναι εὐκόλον πρᾶγμα νὰ συνδράμωσιν αὐτοὶ εἰς τὴν Συνθήκην ταύτην διὰ τὰ κέρδη, τὰ ὅποια ἐξ αὐτῆς πρέπει νὰ ἀπολαύσωσι.

Τὸ σχέδιον τοῦτο ἐστάθη πρὸς τὴν Ἐμπορικὴν Κάμεραν τοῦ Κάδιτζε, ἐπειδὴ καὶ ὁ Βασιλεὺς δὲν ἠθέλε νὰ ῥιψοκινδυνεύσῃ καὶ νὰ ἀποφασίσῃ ἐπάνω εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, πρὸ τοῦ νὰ ἀκούσῃ τὴν γνώμηνητις. Ἡ περὶ ταύτης ἀπόφασις δὲν εἶχε φθάσῃ ἀκόμη ὅταν ἐστάθησαν τὰ γράμματα. Ἀλλ' εἶναι πιθανόν, ὅτι οἱ πατρισταὶ τῶν ἰδιαιτέρων καὶ ἀπακλειόντων τὴν συγκοινωνίαν παντὸς ἄλλου δικαιωμάτων, θέλει προκαίνοσι κἄλλιον ὄλους τοὺς κινδύνους καὶ ὅλα τὰ φρικτὰ τοῦ πολέμου ἀποτελέσματα, παρὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου.

Αὕτη εἶναι ἡ πρώτη φορά, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡμεῖς ἀκούομεν, μετὰ τὴν ἐπισηροφὴν τοῦ Βασιλέως Φεοδινάνδου, νὰ ἐμιλῶσι περὶ τοῦ ζήλου καὶ τῆς προθυμίας τοῦ Μεγάλου Συμβουλίου τῶν Ἰνδιῶν, τὸ ὅποιον ἄλλοτε καταγίνετο τόσον πολλὰ εἰς τὰς ὑποθέσεις, καὶ εἶχε μεγαλωτάτην ἐπιρροήν. Θέλει μάθομεν ὀλίγησιν, ἀνίσως ὁ ζήλος του καὶ ἡ προθυμία του ἔλαβον ἕνα εὐτυχὲς καὶ αἰσιον τέλος.

-- Ἀπὸ τὸ Κάδιτζε γράφουσιν, ὅτι οἱ Πραγματευταὶ ἐνοχλοῦνται ἀκόμη ἀπὸ τὴν συνεχῇ ἡσθεῖαν τῶν ἀποσάτων τῆς Ἰσπανίας. Οἱ οἱ ἐλήθευσαν, ὡς εἶναι γνωστὸν τοῖς πᾶσιν, εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ πορθμοῦ τὸ καράβιον τοῦ Ἀγ. Πέτρου ὀνομαζόμενον, τὸ ὅποιον ἐπανεφέρθη ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν φορτωμένον Τάλλακα, κρημέζιον, καὶ ἄλλα πολυτίμητα προϊόντα τῆς Ἀμερικῆς. Ἐνα καράβιον εὐγῆκεν ἀπὸ τὸ Κάδιτζε διὰ νὰ κτηπῆσῃ τοὺς Πειρατὰς: ἐν τούτῳ καθε μερικῇ ἀνταπόκρισις μεταξὺ τῶν Πραγματευτῶν τοῦ Κάδιτζε, καὶ τοῦ Περρόυ ἢ τοῦ Μέξικου, εἶναι ἐμποδιζομένη.

--- 10 του αυτού.

Ὁ Στρατηγὸς Σαρατῆζιν ἐξέδωκεν ἕνα πόνημα, εἰς τὸ ὅποιον δι-αυθεντεύει τὴν Αγγλίαν καὶ τὰ τῶν Αγγλῶν ἦδη, ἐναντίον τῶν κατηγοριῶν τοῦ ἀδικωτάτου ευκοφάντου Πίλλετ, μετ' ἀποφασιστικῆς ἔξουσις, καὶ μετ' ὅσον εὐτολμίαν καὶ γενναίωσιν, ὥστε νὰ τοῦ εἰμεῖα εὐγνώμονας καὶ ὑπόχρεαι τόσον περισσώτερον, ἐπειδὴ οἱ συμπατριῶ-ταῖτου τὸν κατηγοροῦσαν τρόπον τινὰ περὶ τούτου. Ἡμεῖς λοιπὸν ἀναφέρομεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο διὰ νὰ ἐποδειξώμεν μόνον τὴν εὐχαριστήσιμην πρὸς τὸν στρατηγὸν Σαρατῆζιν διὰ τοὺς ἐλευθερίους καὶ εὐγενεῖς σοχασμούς του, ἐπειδὴ, ἐὰν θελήσωμεν νὰ ἀποκριθῶμεν πρὸς τὸν Πίλλετ, θέλει ματαίωπονῆσωμεν τῶνόντι.

--- 3 του αυτού.

Ὁ Πρίγκιψ Ἀντιδιοικητῆς συνεκρότησεν ἐχθὲς εἰς τὸ Βρίχτον ἕνα ἰδιαιτέρον Συμβούλιον. Τὰ ἐκεῖ παρευρισθέντα Μέλη ἦσαν τὰ ἀκόλουθα: ὁ Δουξ τοῦ Κλασάνκε, ὁ Κόμης Λίβερπολ, ὁ Καγκιλλέριος τοῦ Θεσαυροφυλακίου, ὁ Ἀντικόμης Μελβίλλε, ὁ Λόρδ Κασκλετς, ὁ Μαρκέζης τοῦ Ερφορδ, καὶ τοῦ Χολμονδελῆ. ὁ Λόρδ Καμπερμάρε εἰσήχθη εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦτο, καὶ ἔδωκε τὸν ὄρκον του ὡς ψηφισθεῖς Διοικητῆς τῶν Βαρβάδων. Οἱ Ὑπουργοὶ ἐγευμάτισαν μετὰ ταῦτα μετ' ὁ Πρίγκιπα Ἀντιδιοικητῆν. Τῷ ἑσπέρας ἐγένεν ἐκεῖ μία μουσικὴ συμφωνία, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκατέσθησαν πολλότατα ὑποκείμενα ἐκ τῶν ἐγκρίτων.

-- Ἡ Βασίλισσα, ἡ Πρίγκιπισσα Καρλόττα τοῦ Γάλλε, καὶ ὁ Πρίγκιψ Λεοπόλδος τοῦ Σάξε-Κόβουργ προσμένονται περὶ τὰς ἐσχάτας τῆς ἐπομένης ἐβδόμης εἰς τὸν Πρίγκιψ Ἀντιδιοικητῆς θέλει νὰ πανηγυρίσῃ κατὰ τὰς 7 τοῦ τρέχοντος μετὰ μεγάλης πομπῆς ἐν τῷ ἑσπέρας τοῦ ἑποίου ἡμερομηνίας τῆς Πρίγκιπισσας Καρλόττας ἢ τῆς Βασίλισσας ἡμερομηνίας τῆς ἡλικίας τῆς. Ἐκτὸς τῶν ὑποκειμένων, ὅσα θέλουσι γευματίσῃ τὴν ἡμέραν ἐκείνην

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΛΕΩΦΟΡΟΥ

μετά τῆς Βασιλικῆς φαιλλίας, ἐκαλέσθησαν καὶ ἄλλα πολλὰ εἰς τὴν Μουσικὴν συμφωνίαν, εἰς τὸν χορὸν, καὶ εἰς τὸν δεῖπνον. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ πένθος εἴτε ἡ λύπη θέλει λάβῃ τέλος ἕως τότε, παρηγγέλθη πρὸς τοὺς συγκαλεσμένους νὰ μὴ παρήσιασθῶσιν ἄλλως, παρὰ ἐνδεδουμένοι μετὰ τῆς Ἀγγλίας.

-- Βεβαιῶται, ὅτι τὸ σχέδιον τῶν Δημοσίων Προσόδων, τὸ ὁποῖον θέλει ὑποβληθῆ ὑπὸ τὴν ἐκέψιν τοῦ Παρλαμέντου διὰ τὸν ἐρχόμενον τοῦτον χρόνον, δὲν θέλει διαλαμβάνῃ οὔτε δάνεικ, οὔτε νέους ἄλλους φόρους.

-- 13 τοῦ αὐτοῦ.

Μερικαὶ Ἐφημερίδες τῆς Ἀγγλίας διαλαμβάνουσι τὴν ἀκόλουθον καταγραφὴν περὶ τῶν μεταξὺ τῶν Μονάρχων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας Συγγενειῶν. Ο Λουίγγης Ο ΙΗ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, καὶ ὁ τωρινὸς ἡμέτερος Πρίγκιψ Ἀντιδιοικητῆς κατέγονται κατ' εὐθεσίαν γραμμὴν ἀπὸ τὸν Βασιλέα τῆς Ἀγγλίας Ἰακώπον. Ἡ μεταξὺ τῆς Βασιλικῆς φαιλλίας τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν Γενεαλογιῶν τῆς Αουστρίας, τοῦ Κονδῆ, καὶ τοῦ Ορλεανς συγγένεια εἶναι πλέον συμματινὴ ἕνα βαθμὸν, ἐπειδὴ κατέγονται ὅλοι ἀπὸ τὴν Ἐλεκτορίδα Ἐλισάβετ, τὴν θυγατέρα Ἰακώπου τοῦ Α. -- Ἀπὸ τοὺς ζῶντας ἀπογόνους Ἰακώπου τοῦ Α. εἶναι οἱ ἀκόλουθοι: 1 ὁ Βασιλεὺς τῆς Σαξωνίας: 2 ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, καὶ οἱ ἀδελφοῖτου καὶ ἀνεψιοί. 3 ὁ Δουξ τοῦ Ορλεανς: 4 ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αουστρίας, καὶ ὁ Πρίγκιψ τοῦ Σάλλμ, 5 ὁ Πρίγκιψ τοῦ Κονδῆ, 6 ὁ Βασιλεὺς τῆς Σαξωνίας: Ὅλοι δὲ οὗτοι οἱ ἀπόγονοι ἐξαίρουνται ἀπὸ τὸν θρόνον, δυνάμει τοῦ διαδοχικοῦ ψήφισματος, κατὰ τὸ ὁποῖον δίδεται ἕνα δικαίωμα δικδοχῆς τοῦ αὐτοῦ πρὸς μόνους τοὺς ἀπογόνους τῆς Ἐλεκτορίδος Σαξίας ὡς ἐκ τῆς Θερασικῆς τοῦ Λουθήρου. Εἰς τὴν διαδοχὴν ταύτην ἔχουσι δικαίωμα οἱ ἀκόλουθοι: 1 ὁ νῦν Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, 2 ὁ Πρίγκιψ Ἀντιδιοικητῆς καὶ οἱ ἀδελφοῖτου, 3 ὁ Δουξ τοῦ Γλοκέστερ: 4 ὁ Δουξ τοῦ Βρουσβίσι, 5 ὁ Βασιλεὺς τῆς Δανιμάρκας, 6 ὁ Βασιλεὺς τῶν Κάτω-Χωρῶν, 7 ὁ Ἐλέκτωρ τῆς Αουστρίας, 8 ὁ Βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας. Ὅλοι οἱ Πρίγκιπες οὗτοι εἶναι Λουθηρέφρονες. Εἶναι ἀξιοπαρατήρητον, ὅτι οἱ ἀπόγονοι τῆς Οἰκίας τοῦ Ολδεμβούργου, οἱ ὁποῖοι κατέγονται ἀπὸ τὸν Σάξωνα Βίττεκινδ, καὶ τῶν ὁποίων οἱ πρόγονοι κατέγοντο ἀπὸ τοὺς Χερουσκους, βασιλεύουσι τώρα εἰς τοὺς πρώτους θρόνους τῆς Εὐρώπης: Ἦγουν εἰς τὴν Αουστρίαν, Σουηκίαν, Δανιμάρκαν, Ρωσσίαν, Ἀγγλίαν, κτ. Ο Αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος ὁ Α. κατὰ γέναι κατὰ 11.τον βαθμὸν ἀπὸ τὸν Βασιλέα τῆς Δανιμάρκας Χριστιανὸν τὸν 1.τον. Καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος ὁ Α., καθὼς καὶ ὁ Βασιλεὺς Φεδερίκος ὁ Γ. τῆς Δανιμάρκας κατὰ τὸν 12.τον βαθμὸν.

ΝΟΥΘΑ-ΓΙΟΡΚ, 22 Νοεμβρίου.

Μεταγλώττισις κατὰ λέξιν.

Ο Κύριος Σίερ, ὁ εἰς τὴν Ρίγαν, Κόνσολος τῶν Ἐνωμένων-Ἐπικρατειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἔφθασε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν εἰς τὴν Μητρόπολιν τῆς Διοικήσεώς μας, ὡς Διαλαμβάνει ἡ Ἐφημερίς, (ἡ Νετζιονάλ Ἰντελλιγένσερ) τὰς 19 τοῦ Νοεμβρίου σημειωμένη, καὶ ἔφερε γράμματα παρὰ τοῦ Κυρίου Ἀρβίς τοῦ Ἐπιφορτισμένου τὰς ὑποθέσεις μας παρὰ τῆ Αὐλῆ τῆς Ρωσσίας. Αὐτὸς ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Πετρούπολιν περὶ τὰ μέσα τοῦ Σεπτεμβρίου, ἐν ᾧ ὁ Αὐτοκράτωρ εὐχαιρῶν ἀπὸ τὴν Μητροπόλιν διὰ νὰ κάμῃ τὴν περιήγησιν τῆς Βαρσαυίας.

Ἡμεῖς δὲν λέγομεν, ὅτι ἠξέυρομεν μετὰ βεβαιότητα τὰ ἑκα διαλαμβάνουσι τὰ γράμματα τοῦ Κυρίου Ἀρβίς, ἀλλὰ λέγεται παρὰ πάντων, ὅτι, τὰ φυλάκισμα τοῦ Κυρίου Ροσλόφ, τοῦ ἐν Φιλαδελφίᾳ γανικοῦ Κονσούλου τῆς Ρωσσίας, (τὸ ὁποῖον ἔγινε διὰ προσταγῆς, τὴν ὁποίαν ἔνεκεν ἀπὸ τὰ ἐκεῖ Δικαστήρια ἔδωκε διὰ νὰ προλάβῃ καὶ νὰ ἐμποδίσῃ ἕνα μεγάλο καὶ ἀξιοπαίδευτον ἔγκλημα,) νὰ ἐπροξένησε, (κατὰ τὴν ἀναφορὰν τοῦ Κυρίου Δατκόφ) πρὸς τὴν Αὐτοκρατορικὴν Αὐλὴν κάποιαν δυσἀρέσειαν, τὴν ὁποίαν αὐτὴ ἐξήγησεν, ἐμπροσθέντα πρὸς καιρὸν τὸν Κύριον Ἀρβίς ἀπὸ τοῦ νὰ παρήσιασθῆ πρὸς τὴν ἰδίαν, καὶ προσάξασα νὰ λάβῃ τέλος ἡ εἰς τὸν τόπον τοῦτον πρεσβεΐα τοῦ Κυρίου Δατκόφ. Βεβαιῶται

ἕως, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ ἐπρόσαςε νὰ γένωσιν ὅλα ταῦτα μετὰ γάληντου δυσἀρέσειαν, καὶ μετὰ τὸν σοχασμὸν, ὅτι ἦτον εἰς τὸ χεῖρ τῆς Διοικήσεως ταύτης τὸ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ φυλάκισμα ταῦτο: Ἀλλ' ἐπειδὴ αὐτὴ δὲν τὸ ἔκαμεν, ἔλειψε βέβαια ἀπὸ τὸ φρεϊλόμενον σέβας πρὸς ἕνα μέγαν Μονάρχην. Οἱ τρόποι οὗτοι, τοὺς ὁποῖους ἐμεταχειρίσθη, ἀπέβλεπον εἰς τὸ νὰ μᾶς κάμῃ νὰ γνωρίσωμεν, ὅτι αὐτὸς ἦτον τρόπον τινὰ ἡδικομένος, καὶ νὰ μᾶς δώσῃ καιρὸν νὰ διορθώσωμεν τὸ ἄδικον, τὸ ὁποῖον εἶχομεν ἴσως κάμῃ, καὶ νὰ ἀπολογηθῶμεν καθὼς πρέπει περὶ τοῦ πράγματος, αἰσῶς εἶχε νὰ μᾶς κάμῃ εἰς τοῦτο κἀνενα ἔλεγχον.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, ἡ Διοικήσις μας, ἀφ' οὗ ἐγνώρισε τὴν δυσἀρέσειαν, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἡ Αὐλὴ τῆς Πετρούπολεως ἀπὸ τὴν ἀναφορὰν τοῦ Κυρίου Δατκόφ, ἐπεμφεν εὐθὺς ἐκεῖ τὸν Κύριον Γῶλες, τὸν ἐξ Ἀποβόρτων τοῦ Προέδρου, μετὰ τὸ Αὐθεντικὸν Καράβιον τὸν Προμηθέα, καὶ μετὰ γράμματα πρὸς τὸν Κύριον Ἀρβίς, τὰ ὁποῖα διελάμβανον λεπτομερῶς ὅλην τὴν ὑπόθεσιν, καὶ ἐβεβαίουν τὴν Αὐλὴν τῆς Ρωσσίας μετὰ τόσην εὐλακίαν περὶ τῶν φιλικῶν σκοπῶν τῆς Διοικήσεώς μας πρὸς Αὐτὴν, ὥστε ἠμποροῦμεν νὰ ἐλπίσωμεν ἀπὸ τὴν Πραγματικὴν καὶ συνομιλίαν ταύτην τὰ πλέον αἰσιε ἀποτελέσματα. Ἡ διάθεσις μάλιστα, τὴν ὁποίαν ἔδειχεν ἡ Αὐτοκρατορικὴ Διοικήσις πρὸς τὰς Ἐνωμένας Ἐπικρατείας τῆς Ἀμερικῆς, ὅταν ὁ Κύριος Βίερ ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Πετρούπολιν, μᾶς δίδει καθε εὐλογοφανῆ αἰτίαν νὰ πισεύσωμεν, ὅτι τὸ πρᾶγμα τοῦτο θέλει διορθωθῆ φιλικῶς ἐντὸς ὀλίγου καὶ χωρὶς κάμμιναν δυσκολίαν.

ΠΑΡΙΣΣΙΟΝ, 29 Δεκεμβρίου.

Μία πολυάνθρωπος ἐμήγυρις ἐκ τῶν φρονούντων ποτὲ τὰ τοῦ Βασιλέως συνήθη τῶρα ἐσχάτως εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου Σατοβριανδ, καὶ θέλουσιν, ὅτι ἔχει κατὰ νοῦν νὰ ἐμίλῃ εἰς τὸ ἐξῆς ἐναντίον τῶν ὑπουργῶν, (καὶ ταῦτο ἐξ ὀνόματος καὶ δυνάμει μόνον τοῦ Νομοθετικοῦ Χάρτου) καὶ νὰ γένη πλέον δημοτικὴ καὶ προσατεύτρια τοῦ λαοῦ. Τὸ σχέδιον τοῦτο ἐβλήθη εἰς πρᾶξιν πρὸς ὀλίγου, ἐν ᾧ ἔγινε λόγος νὰ διαμείνωσι πρὸς ὅραν κάποιαι φέροι. οἱ Κύριοι Μάρκελλος, ὁ Καρὲλ Βαγιακ, ὁ Βιλλέλε καὶ ἄλλοι ὠμίλησαν ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ σχεδίου. Αὐτοὶ ὅμως δὲν θέλει δυνθῶν τόσον εὐκολα νὰ ἀπατήσωσι τὸ ἔθνος μετὰ ἕνα τοιοῦτον πρόβλημα, εἴτε κάλυμμα.

-- Τῆς Βρουξέλλης αἱ Ἐφημερίδες μᾶς βεβαιοῦσιν, ὅτι ἡ Γαλλικὴ Διοικήσις ἐζήτησεν ἀπὸ τοὺς συμμάχους νὰ ὀλιγοσέσωσι τὰ στρατεύματά των, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται εἰς τὰ μεθόρια, ἢ νὰ σμικρυνθῶσι τοῦλάχιστον αἱ πρὸς ζωοτροφίαντους διορισθεῖσαι φορολογίαι ἐξ αἰτίας τῆς δυσκόλου εὐρέσεως τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαιῶν, καὶ ἐπομένως τῆς ὑπερβολικῆς τιμῆς τῶν αὐτῶν. Αἱ Ἐφημερίδες αὐταὶ λέγουσιν, ὅτι τοῦτο εἶναι τὸ αἷτιον τῶν συχνῶν Ταχυδρόμων μεταξὺ τοῦ Παρισίου καὶ τῶν Συμμάχων.

-- Ο Πρίγκιψ Ταλλιερανδ τὰ ἴσασε πάλιν μετὰ τὴν σύζυγόν του, μετὰ τὸ νὰ τῆ ἐδιόρισε 60 χιλ: φράγκα τὸν χρόνον.

-- Κάποιοι πασχίζουσι νὰ καταργήσωσι καὶ νὰ ἀναιρέσωσιν ὅλας τὰς παρατηρήσεις τὰς περὶ τοῦ δημοσίου χαρακτῆρος τοῦ Ταλλιερανδ, ἀλλὰ δὲν ἠμποροῦν νὰ τὸ κατορθώσωσι μετὰ εὐκολίαν, ἐπειδὴ ὅλοι σχεδὸν οἱ πεπαιδευμένοι εἶναι ἐχθροῖτου. Ο Ἀρνὼλδ, ὅστις εὐρίσκειται κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὴν Βρουξέλλην, ἐξέφωσθη διὰ ἕνα ἐπίγραμμα. Ο Κύριος Ζουῆς, εἰς καὶ αὐτὸς τῶν πεπαιδευμένων, καὶ τῶν καλλιωτέρων συγγραφέων τῆς Ἐφημερίδος Κοσιτουζιανὴλ ἔλαβε τὴν ἰδίαν τύχην ἐξ αἰτίας κάποιων ἑραίων στίχων, ὅπου ἐσύνθεσεν.

-- 1 Ἰαννουαρίου.

Ἀπὸ τὰς Ἐφημερίδας τῆς Ἀγγλίας τὰς 6 σημειωμέναις, τὰς ὁποῖας πρὸ ὀλίγου ἀναβόρην μαθηθῶμεν, ὅτι τὸ κἀλίστην φέρισμα εἰς τὴν Δοξάν τὸν Δουκὸς Οὐέλλινγτον ἔδωκεν αἰτίαν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους νὰ κάμωσι διαφορὰς συμπερασμοῦ. Αὐτὸς παρεῖρησε τὰς 27 εἰς ἕνα Συμβούλιον τῆς Αὐλῆς, τὸ ὁποῖον συντίθετο ἀπὸ τοὺς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΗΡΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΝΕΥΡΟΥ

Λόρδ Λίβερπολ, Βάθουρς, Καςλερϋ, Σίδμουθ, Μελβίλλε, και από τους Κυρίους Κάννινγκ και Βάνσιταρτ. Ο Λούξ Ουέλλινγκτον υπήγεν έπειτα και έπροσκύνησε τόν Προίγγιπα Αντιδιοικητήν εις τόν Βρείχτον, και τας 28 εμβαρκεύσθη διά να επανατρέψη εις τήν Γαλλίαν. Ο περιβόητος ούτος Γρατηγός έφθασεν εις τόν Παρίσιον εχθές τήν νύκτα, έχων εις τήν συνοδίαν του τόν Γρατηγόν Αλξβαν και τόν Χιλίαρχον Φρεεμάντλε. Η Α. Ε. επαρήσειάσθη σήμεραν πρός τόν Βασιλέα.

-- Η κατά του Γρατηγού Σαυαρη απόφασις έπροσμένετο παρά πάντων τοιαύτη, όποια και έγινε, και διά τούτο, όταν εδημοσιεύθη, δέν έπροξένησε θαυμασμόν τό να έκαμαν αι μόναι Εφημερίδες, Κοσιτουτζιονελ και Αναόλοι, μίαν τελείαν επιτομήν τής απολογητικής αναφοράς τής Συζύγουτου Δουκίσσης.

-- Μία άλλοεθνης Εφημερίς διαλαμβάνει, ότι θέλει γένη έντός ολίγου μία μεταβολή εις τους Υπουργούς. Κατ' ατήν οι Γρατάρχαι Γουβιών Σαιντ Σηρ, και ο Σουσαέτ, θέλει εμβώσιν εις τόν Ορφικιον του πολέμου, και ο Βερών Λουίγγης εις τό του Θησαυροφυλακίου.

-- 8 του αυτού.

Η Αγγλική Εφημερίς: ο Ταχυδρόμος: διαλαμβάνει
τό ακόλουθον Αρθρον:

» Εν τω κάποιαι Εφημερίδες δημοσιεύουσι και δικυθεντεύουσι τους Νόμους, (όσοι υπεβλήθησαν εις τήν Κάμεραν των από τας Επαρχίας τής Γαλλίας απεσταλμένων Επιτρόπων, και διαλαμβάνουσι περί τής προσωπικής ένός έκαστου ελευθερίας, και περί τής ελευθερίας αδειάς του τύπου) ως τόσους έγγραυτάς τής ειρήνης και τής ήσυχίας του Βασιλείου τούτου, άλλαι τους θεωροῦσιν ως Νόμους συνταχθέντας επί σκοπῷ διά να συσφίξωσι περισσότερο πάντοτε τας αλύτους τής δουλείας. Αλλ' οι Νόμοι ούτοι, καθώς και όλοι οι άλλοι, πρέπει να θεωρῶνται σχετικῶς πρός τόν Τόπον εκείνον, διά τόν όποιον και έγιναν, και εις τόν όποιον πρέπει να έχωσιν όλην τήν επιφρόνησιν και ισχύν. Εκείνοι οι Νόμοι, οτινες ήθελεν είναι τυραννικοί εις ένα Τόπον, εις τόν όποιον και αυτοι και τή Νομοθετικόν Σύστημάτου ήθελεν είναι στερεωμένα και επικυρωμένα πρό αιώνων, οι αυτοι δύνανται να είναι αναγκαϊότατοι εις ένα άλλον Τόπον καταβασιανίζόμενον από βιαίους σπασμούς και σπαραγμούς, και μόλις ελευθερούμενον από τας μανιώδεις όρμας μιᾶς πολυχρονίου και αιματώδους επαναστάσεως.

» Αί σκέψεις και αι θεωρίαι αυται έπρεπε να παριστάνωνται πάντοτε εις τόν στοχασμόν και εις τήν διάνοιαν κάθε άνδρῷ, όταν αυτός στρέψη τους οφθαλμούς του διά να παρατηρήσῃ τήν Γαλλίαν, ή τους τρόπους εκείνους, με τους όποιους εκιναν εύλογον να μεταχειρισθῶσι τήν εσωτερικήν της κυβέρνησιν. Ημεϊς έχομεν ένα Νομοθετικόν Σύστημα, και άλλα διάφορα έθιμα, τα όποια είναι επικυρωμένα από πολλούς αιῶνας. Αυτά δύνανται να υπομείνωσι και να άντιταχθῶσι πρός τους άνέμους και πρός τας θυέλλας, καθώς αι παλαιαι δρυς μας, αι όποιαι εξήπλωσαν τας ρίζας των μέσα εις τας σπλάγγνα τής γῆς. Αι δραστήρια, ή μάλλον ειπεῖν, αι βίαιαι λογοτριβαίμας εις τε τας Κάμερας και εις τας Εφημερίδας, είναι ένας τρόπος και μία τάξις πολιτεύματος, τήν όποιαν ο Τόπος μας μόλις δύνανται να υποφέρῃ. Αλλά τής Γαλλίας ή κατάστασις διαφέρει πολλά από τήν δικήν μας.

» Ορθή άράγη και συνετή απόφασις ήθελεν είναι τό να αφήσωσι τους τό Εθνος τούτο, ούτως έχόντων των πραγμάτων, όλην τήν ελευθερίαν να έπεινά κάθε πράγμα με λογοτριβας εις τας Κάμερας, και να εκδοθῃ διά του τύπου κάθε πράγμα άνεμποδίστως, Κάποιαι Νόμοι (και δέν έννοσημεν άλλους, παρε ότους επαναρτήθησαν τόν παρελθόντα χρόνον) εστάθησαν αληθινά αυστηροί: Αλλά

πρέπει να άνευθυμηθῶμεν ότι μετα τήν επιστροφήν του Βοναπάρτε από τήν Νήσον Ελβαν, αυτοι συνέτειναν μεγάλως εις τό να συντηρήσωσι τήν κοινήν ήσυχίαν εις τήν Γαλλίαν. Μετά τους Νόμους τούτους, πολλά ολίγοι εφυλακώθησαν σχετικῶς ως πρός τους πρώτους, και μ' όλον τούτο κάποιαι ένόμισαν, ότι και οι ολίγοι ούτοι έγιναν χωρίς κάμμίαν ανάγκην. Αλλ' είναι πρός τούτοις πολλά πιθανόν, ότι ή αυστηρότης των Νόμων τούτων να εμπόδισε πολλά άλλα εγκλήματα, διά τα όποια υπέκειντο οι ένοχοι εις τας παρὰ των Νόμων ποινάς.

» Οι συστηθέντες Νόμοι είναι αυστηροί, άλλ' είναι ελιγώτερον από τους πρώτους, και ή διακρονήτων είναι περιορισμένη δι ένα χρόνον. Ανίσως όμως ή Γαλλία εξακολουθῃ να απολαμβάνῃ τήν πρέπουσαν ήσυχίαν, δέν θέλει είναι μήτε ανάγκη μήτε πρέπουσα κάμμία διά να τους παρατείνωσι περισσότερο από τήν διορισμένον καιρόν.

ΔΡΕΣΣΑ, 28 Νοεμβρίου.

Από τας ειδήσεις τής Αρκτου βεβαιούμεθα περί τής καλής όμοιότητας και άρμονίας, με τήν όποιαν ζῶσιν αι Μοναρχίαι του Μέρους εκείνου τής Ευρώπης. Αι μεταξύ Ρωσίας και Πρωσσίας διαπραγματεύσεις περί των νεωτέρων μεθωρίων του Μεγάλου Δουκάτου του Πόζεν, δέν έλαβον ακόμη τέλος: Αυται μάλιστα θέλει αρχίσωσι να γίνωνται πάλιν μετ' ολίγον, και ελπίζομεν με βαβαιότητα ότι θέλουσι περικλεισθῃ με όλην τήν ευχαρίστησιν των συμπραγματευμένων Βασιλείων.

Ρ Ω Σ Ξ Ι Α.

Λέγεται ότι αι διαφοραι εκείνη, αι όποιαι διέτρεξαν μεταξύ τής Ρωσικής Αύλης, και των Ενωμένων-Επικρατειών τής Αμερικῆς, εξωκλισθησαν και εδιορθώθησαν κατά πάντα, και ότι ο Πρέσβυτης Αμερικῆς παρήσειάζεται τώρα πάλιν ελευθέρως εις τήν Αύλην τής Πετρούπολεως.

Ε Α Β Ε Τ Ι Α.

Ενας Γάλλος, όστις περιήρχετο τήν Ελβετίαν, έφθασεν εις ένα χωρίον ονομαζόμενον Α Οθεν έπηγε και οικείνευσεν εις τό καλλιώτερον Πανδοχεϊον, όπου του έδειξαν. Αφ' ου εκει έκαμεν ένα γεῦμα μέτριον, του εξήτησαν διά πληρωμήν δώδεκα φράνκ. » Δώδεκα φράνκ » απεκρίθη αυτός θυμωμένος » και δέν είναι κήνενας Κριτής εδώ εις τούτον τόν τόπον; Συμπάθησάμας, Κύριε, απεκρίθη ο Πανδοχεύς » είναι μάλιστα πολλοι » λοιπόν εγώ πηγαίνω πρός τόν Κριτήν τής Ειρήνης. Τώντι αυτός έπηγεν εις τό όσπήσιον του Κριτου, όπου του ειπαν να προσμείνη ολίγην ώραν, και τέλος πάντων, μετά τούτο τόν εμβασαν εις τό αυθεντικόν όσπήσιον, όπου ο Κριτής διδαι άκράσιν πρός τόν καθένα. Αλλά τί συνέβη; Εμεινεν εστατικῶς, όταν ειδεν, ότι ο Ιδιος Πανδοχεύς ήτον ο Κριτής, πρός τόν όποιον εξητούσε να προβάλλῃ τα δικαιολογήματα -- Τόν έρώτησε λοιπόν ο Κριτής, έχεις κήνενας παρὰ τονον να κάμης πρός εμε; -- Μάλιστα, απεκρίθη αυτός -- από ποῖον; -- Η αυθεντίαςου τό ηξέυρεις καλώτατα, ότι εγώ παραπονούμαι από εσε τόν ίδιον. Ιδου ο λογαριασμός όπου μου έδωκες διά τήν πληρωμήν του Γεῦματος, αποφάσισαι λοιπόν μόνος σου -- έχεις δικιον, του απεκοιθη ο Κριτής. διά τούτο εγώ καταδικάζω τόν Πανδοχέα να μη σου τάρη καμμίαν απο εσε φράνκ. Ο καθένας εις τόν Κόσμον τούτον

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΜΗΠΙΟΛΑΚΑΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΚΟΡΦΟΙ, ΕΝ ΤΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.